

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא יב.

לנצח דנפק. ר"ל: אמר להו עולא. ליושדין לפניו: הכי אמר ר' אלעזר אפילו מיהמי. דעבדא כמקרקעי דמי: אשסמטין עולא. גשטמ מומי וירא^ה משום דס"ל עבדא כמטלטלי דמי ומתיירא הוא שמיא אקפמו בהלכות ובקושיות: הוה עובדא ואגבז דייני

לכתר דנפק אמר לר' אלעזר אפי' מיתמי עולא הוה עובדא דנהרדעא הוה עובדא רב חנא בר ביזנא אהדרו ואי לא מגבי רבא לר"נ הא עולא דיני דנהרדעא והא כמאן סבירא ליה א"ר דתני אבימי פרוחבול חל על העבדים במשט' ואינן נקנין עם העבד לו עבדים וקרקעות וקרקעות בקרקעות לא ומטלטלין החזיק במטלטלין לא קנה החזיק בעבדים לא קנה עבדים והתני מטלטלין מאי לאו ב¹ עבדים כמקרקעי² ו כמטלטלין דמי אמר אמי דכ"ע עבדים כ קנה שפיר והרתניא דומיא דערים מצורר דתנן נכסים שאין נכסים שיש להם ובחזקה מנהגי מילי ו יותן להם אביהם ולזהב ולמגדנות עם איכא דאמרי אמר רב ידכ"ע עבדי כמטלטלין קנה שפיר הא דתניא עורן עליו מאי הוי

בין ע"פ לשטר דזמלוה בשטר גובה משום נעילת דלת וזמלוה על פה לא גבי משום דליכא קלא ובשטר אית ליה קלא אבל מיתמי מה לי מלוה ע"פ מה לי מלוה בשטר אלא ודאי כל היכא דגבי מלקוחות משום נעילת דלת גבי נמי מיתמי כמו מלוה בשטר או

זילן אהדורו. חשיב להו כטועה
373 משנה:

דקאמר להך ליסנא דאמר עבדא

דמי ממתני' דהיו זה עצדים וזהמה
רולו מרוביו ומייתו לה ימי דתרה

פרוזבול חל על הקרקע. אין
כומצין פרוזבול אלא

בעינן דומיא דערים מצורות.

זעיען זכורין זמטלטלין זלא נייד
עומדין בתובה. פי' על כרחק לא
זכרו ומעט אגז נמי לא קנה
סמא הייז על גז וז לא קני באגז
זדוט זעשר מדינות זיין שחזיק
זוש זלזל היינו זנכסי הגר להפקר
הגר אז זמכר ולא זמן להס דמי

חזיק בעבדים לא קנה
קנה עבדים "קרקעות
רקע קנה מטלטלין
קע עבדים ומטלטלין
מטלטלין במטלטלין
החזיק בעבדים קנה
א קמפלי דמר סבר
וי ומר סבר עבדים
רב איקא בריה דרב
קרקעי דמי והדתיא
לא קנה בעינן קרקע
ביהודה ולא גידי
ם אחריות נקני עם
חריות בכסף בשטר
מר חזקיה דאמר קרא
ממתנות רבות לכסף
ערי מצורות ביהודה
איקא בריה דרב "אידי
ין דמי והדתיא לא
קנה 'בעודן עליו וכי
ר מהלכת היא וחצר
א בעומד והא "אמר
ה "והלכתא בכפות
בתוכה מכלל דהאי
אמר רב איקא בריה
עובה אין אי לא לא
עומדין בתוכה הא
החזיק באחת מהן קנה
למה לי עומד בתוכה
הא

ואפ"ה במטלטלין קנה ד
היה מצי למידק: **למה**
בדד שדדו דהוי עבד לכדי
וס ואבדא תקנה העליונה
ובומדין בתוכה נמי דהוי כט
דק (גד) לא קנה אלא מקום
נזר מפסיק היינו נמי בנמ
מכ"כ **לדשוין** (דף ע:):

והחזיק בקרקע לא קנה עבדים משום דלין קרקע נקני' באגב: ו
היו חצר מהלכת וישן מהני דהוי משתמרת לעמזו כדאמרין בגי
ומשתמרתו ה"ז גט יעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא
והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכת
לפרש הלכתא בכפות כלומר לא חשיב מהלכת ולא דמי לעומד ויש
אמאי קאמר רבא יעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא
בכפות ובהוא קאמר רבא דיעור אין גט

בעומדין לתובה. והא דקאמר לא קנה באין עומדין למוסר ולקמן דדייקינן והא ק"ל דלא צענין צבורין מגופה מטעם חזר קנה דקמס עבדים אין משתמירין לעצמו ואפי' עומד דקרקה אין נקיטת אנצ קרקע ואפי' אמר קני קרקע הסמוכה לו אלא ע"כ הא דקני היינו מחמת דחשיב כמחוזר וא"כ אפי' אין באתח מתוך קנה כולו והא דקאמר שמואל בצרכ חוקת הבתים (ב') אבל אם דעת אחרת מקנה אותו קנה הכל והא דקאמר התם כולם לדמי כולם צענין דלמי

[illegible]

מקנין עם נכסים שיש להם אחריות. היינו קרקעות, שאחריות כל אחד הלווה והנושה בחצירו עליהן לפי שקימין ועומדין למכור ונחברו וזוהי

יב.

קריב ב מיי פ"ג מהל' ח
מכירה הל' ח סמג
עשין פב טוש"ע ח"מ סי'
רז סעיף א:
קריב ג מיי שס הלכה יב
טוש"ע שס סעיף ט:
קיד ד מיי שס הל' יא
ועי' בהשגות ובמ"מ
טור ש"ע שס סעיף ח:
קבזה ה מיי שס הל' ח
טוש"ע שס סעיף
א:

קמז ר ז ח מ"י שם ה' י
 יב טוש"ע שם שטף
 ט:
 קיז ט מ"י שם הלכה יא
 ועיין שם טור ש"ע
 שם שטף ח:
 קיח י מ"י שם פ"א הלכה
 יט סמג עשין עג
 טוש"ע ח"מ סי' קלז שטף
 יד:

וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם
מִקְנֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף
לְיֹאחָב וּלְמַגְדָּנוֹת עִם עָרֵי
מִצְרוֹת בִּיהוּדָה וְאֵת
הַמַּמְלָכָה נָתַן לַיהוֹרָם כִּי
הוּא הַבְּכוֹר:

[א] תוס' ד"ה והלכמא
בכפות וז"ל כו'. נ"ב
רמז"ס חולק (ועי'
בהגר"א ח"מ סי' רב ס"ק
טו ובאה"ע סימן קלט ס"ק
יט):

אמ' עולא היל' גובין מן
העבדים אפי' מן היתומים

בר'. אמ' ליה רבא לרבנחמן
הא עולא והא ר' אלעזר והא
דייני דנהרדעא והא רב
אחא בר ביזנא, כוליהו
הרבה לכו גורגזי מי

הלך על הקרקע ואינו חל על
העצבים, מטלטלין נקנין
במקצת, והקרקע אינו נקנין
על כרס וקיימ' לן כרב
חמין. ואמ' לימא כנתא
ההוא בל עבדי קרקעות,
החזיק בעבדים לא קנה
קרקעות, קרקעות לא קנה
בעבדים כו'. ותני אידך
החזיק בעבדים קנה
החזיק מטלטלין ורובי
קשרות דיו ורגליו
ששכחו, יכול לזוז ממקומו
ומכר לו העבד והכלים
ששעלו, חזקה בזה העבד
הקנה כהפשות מן
המטלטלין וכן.
והא דתניא
החזיק בעבדים קנה
החזיק בעבדים בזה
החזיק בעבדים בזה.